

Küçük Kapibaranın Bahçesi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kapibaranın Bahçesi

Aysel Banu YAVUZAL

Bir zamanlar, sıcak kahverengi t yleri ve k t, kare bi imli burnu olan k    k bir kapibara, kalabalık nehirden  ok uzaklara gitti.   i tohumlarla dolu,  rme ottan k    k bir kese ta ıyordu. Bir g n, yusuf ukların vızıldadı ı ve yumu ak  amurun kısa, sa lam bacaklarının altında cıvık cıvık ezildi i sessiz bir sulak alan buldu. K    k kapibara g l msedi. Burada, diye d    nd , bir bah e kurabilirim.

Küçük kapibara işe koyuldu. Minik ön patileriyle küçük çukurlar kazdı ve kesesinden tohumları içlerine bıraktı. Toprağı usulca sıvazladı ve fısıldadı: "Büyüyün, küçük tohumlar, büyüyün." Sulak alan, uzun sazlar ve sığ göllerle huzurluydu. Kapibara kendini sakin ve mutlu hissetti. Burası onun bahçesi olacaktı ve her gün onunla ilgilenecekti.

Gün geçtikçe bahçe büyüdü. Yeşil filizler çamurun içinden yukarı itti ve minik tomurcuklar belirdi. Küçük kapibara suyu kesesinde taşıdı ve bitkilere mırıldandı. Sessizliği seviyordu ve bahçeyi seviyordu. Ama bazen, rüzgâr estiğinde, kendini biraz yalnız hissediyordu. Birinin sulak alandaki bahçesini ziyaret etmesini diliyordu.

Sonra bir sabah, yakınlara bir bataklık kuşu kondu. Yumuşak mavi-gri tüyleri, uzun ince bacakları ve bir bacağının etrafında örme sazdan bir halkası vardı. Başını yana eğdi ve "Ne güzel bir bahçe! Yardım edebilir miyim?" dedi. Küçük kapibara şaşırdı. Daha önce hiç yardımcısı olmamıştı. "Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Sessiz bahçemi seviyorum."

Bataklık kuşu hevesliydi. Uzun bacaklarıyla bahçeye adım attı ve gagasını toprağa dürtmeye başladı. "Böcek bulmak için kazabilirim," dedi. "Hayır, hayır!" diye bağırdı kapibara. "Tohumlarımı kazıp çıkaracaksın!" Alanı iyi paylaşamadılar. Kuş gölden su sıçrattı ve kapibara kaşlarını çattı. Bahçe gürültülü ve kalabalık hissettiriyordu.

O öğleden sonra yeniden denediler. Kuş su kenarına sazlar dikmek istiyordu, ama kapibara orada çiçekler istiyordu. "Burası benim bahçem!" dedi. "Ama ben yardım etmek istiyorum!" dedi kuş. Güneş alçalana kadar tartıştılar. Küçük kapibara öfkeli hissetti. Bataklık kuşu üzgün hissetti. İkisi de bahçenin zıt uçlarına oturdu ve hiçbir şey söylemedi.

Gökyüzü pembeye dönerken, küçük kapibara tohumlarına baktı. Bolca vardı. İyi kalbi yumuşadı. Paytak paytak bataklık kuşuna yürüdü ve örme kesesini açtı. "Al," dedi. "Biraz tohum al. Onları su kenarına dikebilirsin. Paylaşmadığım için özür dilerim." Kuşun kehribar rengi gözleri parladı. "Teşekkür ederim!" diye cıvıladı. "Ben de su ve şarkılar getireceğim!"

Bataklık kuşu uçup gitti ve gagası suyla dolu olarak geri döndü. Suyu yeni tohumların üzerine usulca damlattı. Sonra tatlı, titreyen bir şarkı söyledi. Küçük kapibara gülümsedi. Ona toprağı nasıl sıvazlayacağını gösterdi. Birlikte, yan yana çiçekler ve sazlar diktiler. İki arkadaş içinde çalışırken bahçe daha büyük ve daha mutlu hissettirmeye başladı.

Kısa süre sonra sazların arasından küçük bir kurbağa zıplayarak çıktı. Parlak yeşil derisi ve büyük altın rengi gözleri vardı, boynunda ot ipine bağlı çiy damlası gibi bir boncuk taşıyordu. "Şarkınızı duydum!" dedi. "Ben de yardım edebilir miyim?" Kapibara ve kuş onu sevinçle karşıladı. Kurbağa sırtında minik tohumlar, parmak uçlarında su damlacıkları taşıdı. Bitkiler arasında zıplayarak neşeli cıvıltılar ekledi.

Diğer hayvanlar da neşeli sesleri duydu. Bir ördek ailesi kürek çekerek geçti ve bir yusufçuk güneşte dans etti. Hepsi sulak alandaki bahçeyi ziyaret etmek istedi. Kapibara tohumlarını herkesle paylaştı. Bataklık kuşu herkes için şarkı söyledi. Küçük kurbağa yolu gösterdi. Bahçe artık sessiz değildi, ama dostça seslerle ve yeşil, büyüyen şeylerle doluydu.

Bir gn, yosunlu kabuęu olan yaşılı bir kaplumbaęa gletten yavaşıa yukarı çıktı. Koyu yeşil, buruşuk derisi ve sakın kara gzleri vardı. "Bahçenizin büyüdüęünü izledim," dedi yavaş, bilge bir sesle. "Paylaşmak herkese bir yuva yapar." Kapibara başını salladı. Kaplumbaęaya dinlenmesi için yumuşak bir yosun parçası sundu. Kaplumbaęa gülmsedi ve kaldı.

Yaşlı kaplumbağa barışın korunmasına yardım etti. İki ördek yavrusu bir solucan yüzünden tartışınca, usulca "Herkeseye yetecek kadar var," dedi. Bataklık kuşu herkesi sakinleştiren bir şarkı söyledi. Kapıbara son tohumlarını paylaştı. Küçük kurbağa en uzaktaki bitkilere su taşıdı. Hep birlikte çalıştılar ve bahçe her zamankinden daha parlak çiçek açtı.

Sulak alandaki bahe yemyeřil oldu ve neřeli seslerle doldu. iekler esintide bařlarını salladı ve sazlar su kenarında fısıldadı. Kapibara ile bataklık kuřu en iyi arkadař oldular. Gn batımında birlikte oturdular; kuřun mavi-gri tyleri kapibaranın sıcak kahverengi tylerine yakındı. "Paylařtıđın iin teřekkr ederim," dedi kuř. "Kaldıđın iin teřekkr ederim," dedi kapibara.

Yaşı kaplumbağa onlara hatırlattı: "Paylaştığımızda herkes kendini evinde hisseder." Küçük kurbağa neşeli bir vıraklamayla aynı fikirde oldu. Bahçe, her hayvanın bir yeri olduğu, huzur ve uyum dolu bir yerdi. Kapıbara arkadaşlarına baktı ve kalbinin kabardığını hissetti. Sessiz bir sulak alanla başlamıştı ve şimdi bir ailesi vardı. Paylaşmak tüm bunları mümkün kılmıştı.

Ve böylece küçük kapıbaranın bahçesi büyüdü de büyüdü; yalnızca büyüklük olarak değil, iyilik olarak da. Bataklık kuşunun şarkıları suyun üzerinde yankılandı ve kurbağanın neşeli zıplayışları herkesi gülümsetti. Yaşlı kaplumbağa sazlar ve çiçeklerle usulca ilgilendi. Paylaşmanın herkese kendini evinde hissettirdiğini öğrendiler ve bahçe huzur ve uyum içinde büyüdü.

Eğer bir gün sessiz bir sulak alanı ziyaret ederseniz, kulak verin. Yumuşak bir şarkı, neşeli bir vıraklama ve sazların usulca hışırtısını duyabilirsiniz. Orası küçük kapıbaranın bahçesidir; arkadaşların tohumları, suyu ve şarkıları paylaştığı yer. Ve eğer iyi bir kalp getirirseniz, orada her zaman bir yer bulursunuz. Çünkü paylaşmak uyum yaratır ve uyum bir yuva yapar.